

ריבונות ציונית – או קומוניסטית

יחיאל הלפרן

כנים לשמרנים. יהודים שהוסיפו לשבת על הר געש לא גותרה להם, כביכול, ברירה אלא להמציא להם כל מיני תורות, שלפיהן מובטח היה, שהר הגעש לא יתפרץ, שבהתפרצו לא יפגע בתפוצות היהודיות. הראיה האופטימית הרדימית עוד יותר את החושים והיתה גורם נוסף לאולת־היד. ציבור הפרעלים בארץ־ישראל, לעומת זאת, נצטרף בחלקו העיקרי מאנשים שנתיאשו מן התקוות אשר יהודים תלו בעולם והתפתחותו. הם בנו את חייהם בהסתמכם על יכלתם הם ועל מעשיהם הם. השפעתה של אולת־היד הגלותית על הערכתם את המתרחש בעולם פחתה מאוד. הפועל העברי התחיל רואה את המאורעות בראיית מחנה לוחם שתושיו מחריפים והולכים.

עם המחנה ברוסיה גברו התקוות להוושע מבחוק. אנטיציונים הוכיחו כי מעתה מובטחים ליהודי סס"ר חיים לאומיים מלאים במקום מגוריהם ותרבותם הלאומית תשגשג ותפרח. וקומוניסטים ציוניים הוסיפו, כי סיכוייה של הציונות אף הם כרוכים בהתבצרותו ובהתפשטותו של הקומוניזם העולמי. ציונים לא מעטים, ואף מפלגות שלמות, השקיעו כל כוחם בתעמולה למען הקומוניזם. היו לבטים בתוך המחנה החד־לוצי גופו. אולם תנועת הפרעלים בארץ יכלה לכל אלה. על תנועת הפרעלים באירופה ומחוצה לה, על מפלגות סוציאליסטיות גדולות ומוש־רשות, עברו כוח־סערה הפילוגים הבלתי־פוס־קים למען הצטרפות לקומאינטרן. תנועת הפוע־לים בארץ היתה מן המעטות שלא התפלגה. לא התפלגה למען קומוניזם אנטיציוני וגם לא למען קומוניזם ציוני.

התנועה החלוצית ותנועת הפועלים העברית בארץ צמחו כתנועה של מקופחים ביותר, של גורל יהודי שכל השערים נסגרו בפניו בארצות מגוריו. הגורל הזה נאחו בעליה ובבניו הארץ כבעוגן הצלה יחיד ואחרון. הוא חזה מבושר, במי ובמה נלחם המחנה הקומוניסטי בשעה שהוא מסית בציונות וחותר תחתיה, או בשעה שהוא חוסם את הדרך לעליה בפני יהודי רוסיה. הוא ידע לימין מי ולשם מה התייצב הקומוניזם בשעה שהתחבר לצוררינו ורוצחינו בארץ. הער לא הירבה להתעניין בדבר, אולם לבו היתה זאת התקפה על עמדתנו האחרונה. זאת ההכר־רות על הקומאינטרן כמשחרר העמים קראנו

למחרת המהפכה הבורגנית בצרפת העניק המשטר החדש שיוון זכויות גם ליהודים. אולם התנה תנאי שיתבוללו. כמה וכמה יהודים נשמעו והתרחקו מעמם. האדוקים דבקו במסורה: הם לא החשיבו את הזכויות הפוליטיות וראו תוספת רשעות בלחץ להתבוללות. היו יהודים, שהתחילו מעריכים הערכה אופטימית ביותר את העולם ויחסו ליהודים. הם לא החשיבו את התנאי שתתנה, לא השגיחו במתאות החריפות מצד הבורגנות הליבראלית פחות, ואף לא בפרעות שפרעו בקהילות יהודיות מחמת השיוון שהוענק. כל אלה נחשבו בעיניהם אפיונדה חסרת ערך, שריד אחרון מזמני העריצות שחלפו לעולמים. העיקר היה להם הענקת הזכויות. יותר מאחרים בטחו, כי האנושות נכנסה לתקופה של יושר וקידמה, וכי ליהודים לא יאונה עוד כל רע.

עם התגברות הפרולטריון בא גל נוסף של אופטימיות. רדיקלים ומהפכנים יהודיים לא ייחסו חשיבות לדבר, שהסוציאליזם לכל אגפיו דוגל אף הוא בהתבוללות גמורה ליהודים, ולא השגיחו באנטישמיות שגברה. הם השתדלו להיריח הוכחה מדעית, כי העולם נמצא דווקא על סף מישטר, שיתאים ביותר לצרכי העם היהודי המפורז בין האומות, וכי מובטחת לו לעם הזה אפילו התפתחות לאומית מלאה בגלות. אירופה צעדה לקראת הומוגניות לאומית קיצונית, לקראת שפיכת־דמים בלתי פוסקת זו המלווה את התמודדות של תקופתנו, לקראת פרעות בתפוצות היהודיות שלמות, לקראת עליית הנאצים, לקראת דכאן, אושוויץ ומאידנק — אולם ברחוב היהודי רבו גם רבו התיאורים, כיצד תפתור המהפכה בבית אחת את כל הבעיות וממילא את הבעיה היהודית, ומפלגות התווכחו, אם להסתפק באב־טונומיה תרבותית בגולה או לדרוש עצמאות סוציאלית. סיים משלנו בכל ארץ וכו'.

הוגי דעות ועסקנים יהודיים בתפוצות הרבו להתנבא על העתיד ולהעריך את דרכי העולם, כי למעשה היו חסרי־אונים לגמרי ותלו את כל תקוותיהם בעמים אשר בקרבם ישבו. הם לא יכלו לראות את התפתחות העולם ויחסי העמים והמעמדות כלפינו אלא באורה של אופ־טימיות רבה. מפני שלא היה בהם כל כוח לקדם את פני החורבן המתקרב, בענין זה לא היה הבדל בין בורגנים לפועלים יהודים, בין מהפ־

ליגנציה היהודית. במידה שהם נשארים במדינות בעלות משטר קומוניסטי, אין הם ערשים זאת לרוב מרצונם, אלא משום שאוסרים עליהם את היציאה. בימי מלחמת העולם ברחו מאות אלפי יהודים מארצות הכיבוש הנאצי לברית המועצות וחיו שם שנים אחדות, רק מתי-מספר מהם השתקעו בסס"ר. המוני היהודים הלא-סובייטיים, שיצאו את ברית המועצות לאחר גמר המלחמה, אינם מגלים נטיה ליתר התקשרות עם העולם הקומוניסטי. לרוב מגלים הם רצון חזק להסתייגות ולהתרחקות מן העולם הזה, אף אותן המפלגות הפועליות הציוניות בתפוצות, המכריות על הסכמתן לעקרונות הקומוניזם, מדגישות לרוב ומטעימות את התנגדותן להש"ת לבנות כלשהי לתוך המחנה הקומוניסטי. המאמצים המיוחדים להסתגל ולהצטרף למחנה הקומוניסטי באים בעיקר מקרב פועלי ארץ-ישראל. בתקופה בין שתי מלחמות העולם לא היו שואפי כניסה לקומוניזם בקרב המחנה הציוני החלוצי. פרעלי ציון שמאל שדגלו בדבר לא היה חלקם עם המגשימים. הם החרירו את הארץ גונים והמכשירים להגשמת הציונות, החל ב"הח"ל" ובהסתדרות הציונית וכלה בקרנות הלארציות. עתה דוגלים בתביעה להסתגלות ולהצטרפות חלקים ניכרים מן המחנה הציוני החלוצי. שואפי ההשתלבות מעלים על נס את ההתקרבות, שהיתה בינינו לבין גורמים קומוניסטיים בימי המלחמה לעצמאותנו, וסבורים הם כי אפשר להתגבר על הניגודים החדשים שנתגלו בין הקומוניזם והציונות ולהגיע לשותפות מלאה ומתמדת. הם משתדלים להוכיח, כי במידה שנתאים את מדיניותנו ונתייצב לצד הקומוניזם העולמי ומערכותיו, נוכל לשלב לתוכנו את התנועה הציונית והשילוב יגביר את כוח הציונות ויפתח לפניה אפשרויות חדשות וגדולות. ראית האפשרויות האלה היא שהצמיחה, לדעתם, את השאיפה להודעות והתחברות עם הקומוניזם העולמי בתוך המחנה החלוצי עצמו. האמנם כך הוא הדבר?

ג

האינטרנציונל השלישי חתר מן היום הראשון לרכז מסביבו ולכלול תנועות שחרור רבות ככל האפשר, גם את אלה שנחשבו בלתי-מתאימות למסגרות האינטרנציונלים הקודמים. חוגים וקבוצות בארצות נחשלות ביותר, מקרב עמים שבטים ושכבות מפגרות מאוד, ארגונים בעלי תפקידים ואפקטים צרים למדי, התאגדויות מרדניות בעלות אופי לאומני, צבאי או דתי מובהק —

אנחנו אחרת — עוד בראשית ימיה, בתקופת הזוהר שלו, שוב לא היינו קופצים בראש, ומתמוגגים ומתרוננים. רבים בתוכנו למדו מן היחס של הקומוניזם לעניינינו הציוני והעמיקו חדר לטיב התנועה הזאת בכללותה, לדרכי מעמדות מתקוממים, למאבקי עמים משתחררים. הראיה המיוחדת והמקיפה, שרכשה לה התנועה במאבקה עם הקומוניזם העולמי, עמדה לנו בזמנים קשים ביותר ושמרה עלינו מפני הפיתויים הבלתי פוסקים לפילוגים והסתגלויות למען התקרבות.

ב

לאחר מלחמת העולם השנייה גברה שוב השאיפה להשתלב במעגל העולם הקומוניסטי. בתקופת המהפכה הבולשביסטית היו קומוניסטים חוזרים ומדגישים, שהקומוניזם פתח את הבעיה הלאומית של יהודי רוסיה, אשר זכו לחיים לארציים מלאים. משעלתה קרנו של הקומוניזם העולמי בעיני יהודים לאחר מלחמת העולם השנייה, לא תפסו חייהם של היהודים בסס"ר שום מקום בעליה זו. יהדות רוסיה הגיעה במשטר הקומוניסטי להתנוונות לאומית, שלא הגיעה אליה שום קיבוץ יהודי בעולם. אין לה ליהדות זו שום מפעל או מוסד ציבורי משלה. תרבותה העצמית העשירה נעלמה לגמרי. לא נפתרה גם שאלת היחסים בין היהודים ושאר העמים הסובייטיים. הממשלה הסובייטית שקדה כל השנים שקידה גדולה ומאומצת לעקור את האנטישמיות, אולם השנאה ליהודים לא נעקרה. לאחר שכבשו הנאצים חלק מארצות ס. ס. ר., עזרו להם המונים מקרב העמים הסובייטיים במלאכת השמדת היהודים. כנימוק מכריע לתביעות המיוחדות להסתגל ולהשתלב למחנה הקומוניסטי מדגשת התפשטותו הרבה של המחנה הזה בעולם. התובעים מצביעים על כוחה הגובר של ברית-המועצות ועל תמיכתה שהיא תומכת בתנועות שחרור של עמים אחרים. מכאן מסקנתם על האפשרות לשלב למחנה הקומוניסטי העולמי גם את התנועה הציונית ולהגשים את הציונות בפיקוחם ובפיקודם של קברניטי המחנה הזה. בתקופת היסוד של הקומוניזם דגלו בהסתגלות והצטרפות אליו מפלגות ציוניות בגולה. עתה אין בתפוצות חוגים ציוניים בעלי-משקל הרוצים בהתחברות עם המחנה הקומוניסטי. התפשטות הקומוניזם בעולם לא היזקה שם את הרצון הזה אלא התלישה אותו. היהודים רואים הכרח לעצמם לברוח מכל ארץ שבה מגיעים הקומוניסטים לשלטון, לא רק היהודים מהשכבות הבורגניות, אלא גם הפועלים, הפקידים והאינטלי

הממושע ביותר. דעת השליט בתוכו מוחלטת יותר מדעת השולט בכל אינטרנציונל אחר. שלטון האינטרס שלו הוא החמור ביותר. נגד מדיניות הדיכוי של הממשלה הסוציאליסטית האנגלית לגבי עמים אחרים יצאו והרימו את קולם גם מנהיגים וארגונים סוציאליסטיים בארצות שור נות, ואפילו באנגליה גופה. אך שום מפלגה קומוניסטית או עסקן קומוניסטי לא מחו בשעתו נגד ההסכם שנחתם על סף מלחמת העולם השנייה בין ריבנטרופ למולוטוב וחילק מחדש את עמי מזרח אירופה בין הגרמנים והרוסים. כל המפגש לגות הקומוניסטיות התיצבו בשנת 1950 מאחורי הקוריאנים הצפוניים, שבמלחמתם רואה ענין לעצמה ממשלת ברית המועצות. אך איש במחנה הקומוניסטי הבינלאומי לא פצה פה נגד ההתפלגות של סס"ר על העם הפיני בראשית מלחמת עולם השנייה. המחנה כולו התיצב מאחורי הענק המתקופ ונגד החלש המתגונן.

תנועה המצורפת לאינטרנציונל הקומוניסטי מרגישה בלי ספק מאחוריה את הכוח הגדול הניתן למחנה הזה על ידי ליכודו הרב והמשמעת החמורה השוררת בתוכו. דבר זה יש בו כדי לעודד ולחזק מאוד כל ארגון קומוניסטי בכל ארץ שהיא, בשעה שהוא רואה את צרכיו זהים עם אלה של מדיניות החוץ הסובייטית. אולם המשקל העצום הזה הוא כמעמסה כבדה וככבלים שאין לנתקם. בשעה שארגון זה רואה את צרכיו וצרכי עמו מנוגדים לאינטרסים של מדיניות החוץ הסובייטית, לעתים רחוקות מאוד תצליח תנועה קומוניסטית למרוד בלי להישבר. הצליחה בדבר יוגוסלביה, סין העממית חותרת לאי-תלות בכוח גדלם העצום של מדינתה ואוכ' לוסיה, אולם המפלגה הקומוניסטית של ספרד ותנועת השחרור הספרדית שעליה היא השתלטה בשעתה — נשברו לגמרי לאחר שהוכרחו לפי עול כמכשיר של מדיניות החוץ הסובייטית ובניגוד לצרכי עמם ומהפכתו. בארצות הדימוקרטיות העממיות הולכים עתה ורבים המאסרים ופסקי המוות, ומקבילים להם טיהורים המורים במפלגות קומוניסטיות שמחוץ לאזור הסובייטי. תנועות שחרור של עמים שונים באסיה הקרובים לגבולות סס"ר נצטרפו למחנה הקרמוניסטי העולמי וקבלו גם מרצונם את המרות המוחלטת של קברניטיו. האימפריאליזם המערבי מדכא את העמים במהינה סוציאלית ולאומית וגוזל מהם אפשרות חיים חפשיים. עמי המערב וגם הסוציאליסטים בתוכם, אינם מסייעים להם בשאיפת שחרורם. ברית המועצות, הרואה עצמה

גם עם אלה השתדל הקומאינטרן להתקשר בתקופות שונות, לעודדן ולהשפיע שיצטרפו לשורותיו. הוא לא עשה זאת לעולם לגבי התנועה הציונית. מפלגות ציוניות מתדפקות כל השנים על שעריה, לעתים מפלגות גדולות וחזקות למדי. הן הודהו עם הקומוניזם בכל השאלות וגילו לרוב כוונות לויתורים מרחיקים לכת אף בעניינים ציוניים. את כולן דחק הקומאינטרן והרחיק מעליו. שום פשרה ושום ויתור לא נתקבלו על דעתו. זה מנהגו של האינטרנציונל הקומוניסטי עד היום. זה מנהגו גם עם מפלגת הפועלים המאוחדת, המפלגה השנייה בגודלה במדינת ישראל ובתנועת הפועלים הישראליה. הוא אינו מגלה כל נטיה לעודד אותה ליתר התקרבות ולעורר תקות, שתוכל להצטרף למחנה הקומוניסטי כמפלגה ציונית. בכל ארץ ובכל חבל שם עולה הקומוניזם לשלטון, הוא קושר מלחמה גם על מפלגת הפועלים המאוחדת, מחסל את סניפיה ומגרש או אוסר את עסקניה. האם מקרה הוא הדבר הזה?

קברניטי סס"ר הקימו בשעתם את הקומאינטרן כארגון בינלאומי, שאין לו כל ענין זולת מלחמת קומינותם ושיוונם המלא של המעמדות והעמים המנוצלים והמדוכאים. הם לא סמכו בכך על המדוכאים עצמם: המוני העם הפשוטים נוחים להתפתות לחזק, הם לא סמכו אלא על מהפכנותם שלהם ושל חברי המהפכנים המנוסים שקיבצו מסביבם. הם ראו את עצמם ואת המנהיגים הקומוניסטיים בארצות אחרות כמיפקדה עליונה של המהפכה העולמית והכריזו, שבניגוד לאינטרנציונל השני יחנכו את המוני העם לשעבד לצרכי המהפכה כל ענין, ולו היקר ביותר. אולם חברי המהפכנים אינו פועל אף הוא בחלל ריק, אלא במציאות של שלטון החזקים ורדיפתם המתמדת אחרי אמצעי-שלטון נוספים, הקומאינטרן רכש לעצמו השפעה גדולה על המונים בזכות זה, שעמדה מאחוריו ברית המועצות, אולם הוא עצמו נעשה תלוי לגמרי בקברניטי סס"ר. הוא פועל לפי דרכיהם והוראותיהם של ראשי המדיניות הסובייטית ולאוו דוקא לפי הצרכים של המעמדות והעמים המשתחררים. כשראתה ממשלת סס"ר בתחלת המלחמה צורך לעצמה לשמור על ידידות עם גרמניה, יצאו לפי הוראותיה כל סניפי הקומאינטרן לעורר ולהסית נגד המלחמה בנאצים. מעולם לא ויתר שום אינטרנציונל על אי-תלותו בחזק בקלות ובמידה כזאת, כמו האינטרנציונל הקומוניסטי. המחנה הקומוניסטי הוא המחנה הבינלאומי

טיות האנגלו-סכסיות. שהיו אז בעלות ברית של ססס"ר. המפלגה הקומוניסטית בארץ ישראל נהגה כך. אנתנו לא יכולנו לעשות זאת ונהגנו בניגוד לרצון הקומוניסטים. נאבקנו על פתיחת שערי הארץ לפני היהודים פליטי חרב הנאצים ונפתלנו עם השלטון האנגלי בארץ גם בימים ההם. בימי מלחמת עצמאותנו חתר המחנה הקומוניסטי להחרפת היחסים בינינו לבין העולם האנגלו-סכסי כולו. אנחנו שיתפנו פעולה עם גורמים סובייטיים שעזרו לנו, אולם שמרנו גם על ידידותנו עם עמי אמריקה וממשלתה. כי ריב עם אלה עלול היה להכביד על עניינינו ולהכשילו. יהודים ונשק זרמו לארץ הן מן המזרח והן מן המערב. נוצרה מעין שותפות אינטרסים לגבי תוצאת היהודים מארצות הדי- מוקראטיה העממית. ויש להגות, כי נגיע גם לשותפות פעילה להעלאת היהודים מססס"ר. אולם גם בשותפות כזו אין בידינו אלא לשמור ולקיים את עצמאותנו המוחלטת, כי ישנם יהודים בכל חלקי העולם ורובם חיים מחוץ לאזורי ההשפעה הסובייטית. לפני כמה שנים צריך היה להציל מסכנת היסול את שרידי יהדות פולין, ואילו כיום יש לנו ענין גורלי לנרז את עלייתם של יהודי עיראק.

בנסיבות רבות מאוד מנוגדות תבי- עותיה של מדיניות החוץ הסובייטית לצרכי קיבוץ הגלויות. המדיניות הזאת עמדה, כימי דור, דור אשר הכריע בגורל העם היהודי. לימין הערבים במלחמתם בציונות ובעליה. בהתאם לכך סייעה המפלגה הקומוניסטית בארץ סיוע פעיל להתקפות ולמעשי רצח ביהודים. בתחלת המל- חמה, בשעה שהיטלר הכניס את יהודי אירופה לגיטאות כדי להשמידם, ראתה הממשלה הסר- בייטית הכרת לכרות ברית עם גרמניה והקומ- אינטרן קרא להתקומם על היוצאים נגד היטלר ולחבל בהם. קומוניסטים עשו כך. אולם הציונות קראה לגיוס, ורבות מקרב הישוב התנדבו לצאת לחזיתות ולהצטרף לאלה שבמאמצם חיבלו הקומוניסטים. בשנים האחרונות מעוניינת מדיניות החוץ הסובייטית בהריסת היחסים התקינים בין כל מדינה לבין ארצות הברית, והקומוניסטים ממלאים את התפקיד הזה גם בישראל. אולם הציונות רואה בידידות עם אמריקה תנאי לאפ- שרות של המשכת העליה הגדולה וקליטת הער- לים. והיא מטפחת את הידידות הזאת. כשנוח לו, עשוי הקומוניזם לאפשר ליהודים לצאת מן המדינות שהוא שולט בהן. לרוב הוא רואה בהם חומר נוסף לפיצוץ המשטרים הבלתי-קומוניס-

מעוניינת בגירוש מדינות המערב מאסיה, מסייעת הרבה לתנועות הלאומיות במז- רח. היא מבטיחה להן עליה כלכלית ותרבותית של עמיהן תמורת היתור על חירותם וריב- נותם. והן מקבלות את הדבר. תנועות לאומיות אסיאתיות שונות הפכו עצמן מכשיר בידי המדי- ניות הסובייטיות, כי רואות הן בכך אפשרות ותנאי ראשון לעלית עמיהם.

ד

הציונות היא תנועת שתורר של עם מפורד. החי תחת משטרים שונים ובאזורי השפעה שונים, וכוחה ויכולתה מותנים באחדות העם הזה, ובקשרי פעולה האמיצים ככל האפשר בין חלקיו הרבים. בהתיצבן לימין ססס"ר נגד המערב מקוות התנועות הלאומיות של מאלאיה והודו- סין להשיג את שחרור עמיהן והקוריאנים שר- אפים להגיע לשלימות ארצם. ואולם העם היהודי זקוק בראש וראשונה להתחברות העם עצמו, לקיבוץ גלויותיו במהרה ככל האפשר, ולמהפכה זו אין להסתייע במלחמות בין המעצמות. מל- חמות כאלה יש שהן הורסות קיבוצים יהודיים שלמים, אך מעולם לא הקלו על הצלת יהודים ועל עלייתם לארץ. תביעתם של יהודים להזדהות עם העולם הסובייטי היא תביעה לשבירת האחד- דות היהודית להינתקות מרובו המכריע של העם היהודי בעולם, ממקור כוחה של הציונות.

המחנה הקומוניסטי העולמי וברית המועצות אינם מוכנים לקבל עליהם את משימת קיבוץ- הגלויות, ולו גם תמורת ויתור על חירותנו וריבונותנו. הם אינם מציעים לנו את הדבר, ושום גורם קומוניסטי אינו יכול להציע אותו בכנות. קיבוץ הגלויות הוא מהפכה של של עם גולה ומפורד. היא מתחוללת לא בארץ אחת אלא בארצות רבות. הדבר כרוך בהשתת- פות הישירה והבלתי ישירה של כל התפוצות היהודיות, בהשפעתן הפעילה במדינות מגוריהן וגם במדינות אחרות, בהגשמת משימות הכרוכות וסבוכות בענייניהם של עמים, משטרים ותנועות רבים ושונים. התנועה הציונית שוקלת וקובעת את יחסה לכל ענין, שהיא צריכה לנקוט בנוגע אליו עמדה. לפי צרכי קיבוץ הגלויות בלבד. היו מקרים שעמדתנו היתה זהה עם זו של ממשלת ברית המועצות ושל המחנה הקומוניסטי המקיים את הוראותיה. אך אפילו בשעה שגלחמנו שכם אחד בהיטלר לא יכולנו לנהוג לפי הוראות קבר- ניטי הקומאינטרן ולהיות מכשיר בידיהם. בימי המלחמה נגד גרמניה הנאצית תבעו הללו משר- מעת מחלטת לממשלות הארצות הקפיטליס-

הציוני. הציונות מתגשמת לא רק בידי הרבים, אלא גם במחשבת הרבים, הניזונה מנסיון העבודה היומיומית הממשית, ממגעו המתמיד של אדם העובד עם הדוממים והחיים מסביבו, עם חולשותיו ותחושותיו, עליותיו וירידותיו שלו עצמו. טול מן העם היהודי את חירותו, את חירות הרבים להיות חושבים, יוזמים וגם מורדים, ונטלת ממנו את המכשיר לקיבוץ הגליות.

ציונות — פירושה איפוא ריבונות ציורית, לאמור, האפשרות להכריע לפי שיקולים ציוניים בלבד בכל עת, בכל מקום ובכל ענין חשוב. הואיל יאין כמעט ענין חשוב בעולם, שיחסנו אליו אינו עלול להשפיע על מאמצנו הציוני לטובה או לרעה. ברית המועצות היא אימפריה עולמית ובעזרת הקומוניזם היא מטילה על התומכים בה את מרות צרכיה בכל מקום ובכל דבר. אולם העם היהודי הוא עם עולמי, קיבוץ גליותיו הוא מפעל עולמי, אין לה לציור נות אלא להטיל על הציונים את מרות הצרכים שלה, צרכי העם היהודי. חוץ ממקרים בודדים הרי החובות שמטיל הקומוניזם על אנשיו, מנוגד דות הן לצרכי הציונות, הן בענינים יהודיים והן בענינים כלליים. על הפרעל היהודי להכריע: את מרותו של מי הוא מקבל?

אין הציונות ניתנת להשתלב במסגרת הרייבונות של הקומוניזם העולמי, כי הציונות חדלה להתקיים אם אינה ריבונות בעצמה. ציוני המזרח תר על מלוא הריבונות הציונית לטובת ריבונות תם של אחרים — על הציונות הוא מוותר. העם היהודי אין לו תחליף לחירות המלאה של האדם. היא מקור כוחו של העם, מקור יכולתו להיגאל. ציוני המפקיד את חירותו בידי אחרים — את יכולתו לעשות למען הציונות הוא מפקיד.

הקומוניזם העולמי רואה כתנאי ראשון להציחתו את ריבונותו הבלתי מוגבלת על כל הארגונים המצורפים אליו — ואת ויתור האדם בתוכם על חירותו למען הריבונות הזאת. משום כך לא ספג לתוכו במשך כל השנים שום יהודי ושום קבוצה יהודית אלא לאחר שהפכו לצוררי הציונות. לכן גילה, כאמור, רוחבילכ רב כלפי תנועות קטנות, פרימיטיביות ואף תשוכות, ואילו בארגונים קומוניסטיים ציוניים בעט תמיד והוא מוסיף לבעוט בהם. התקוות להיגאל מבתוך שצמחו בתנועת הפועלים העברית בארץ ישראל אין להן שורש בהתפתחות הדברים בעולם. שרשיהן בתוכנו, בחולשות ותחלואים שנתחדשו. מתוך הספר „ישראל הקומוניזם“ שיפיע בקרוב בהוצאת מפלגת פועלי ארץ-ישראל.

טיים וכוה-עבודה יעיל לבנית המדינות הקומורניסטיות והריהו משסה בעליה וסוגר שערים. אולם הציונות נאבקה על העליה ונלחמת במתנגדי העליה בכל התנאים, בין שהדבר נוח לקורמוניזם ובין שהדבר אינו נוח לו.

קברניטי הקומוניזם העולמי אינם יכולים להטיל את מרותם המוחלטת על התנועות המצורפות אליהם אלא במידה שהתנועות האלה מבטלות, בבתאחת או בהדרגה, את חירות האדם בתוכן. אין ערך למרות על ארגון, אם קיימת זכותם של חברים לערער על פסקדינו של בעל המרות. כשמגיעים הקומוניסטים לשלטון, מבטלים הם את החירות של אזרחי המדינה. אין קברניטי הקומוניזם העולמי יכולים להטיל מרותם על מדינות קומוניסטיות, אם אזרחיהן הפדים ובידם להתנגד למרות זו. אולם בלי חירות אין העם היהודי יכול להגשים את הציונות.

כל מה שעשו והשיגו יהודים בארץ ישראל, בא להם משום שהם בני-חורין. העולם כולו דן אותנו והזר ודן אותנו להתנוונות ולאבדן. גם מהפכני העולם חזרו על גורדין זה, החל במארכס וכלה בסטאלין, החל באנשי האינטרנציונל הראשון וכלה במנהיגי האינטרנציונל השלישי. ואולם חלוצי ישראל הגיעו למה שהגיעו משום ששמרו וטיפחו בלבם את מלוא חירותם לחפש דרכים, כיצד להציל את העם היהודי מגורדינם של השופטים והפוסקים האלה, משום שהיה בהם הכוח למרד בסמכותם לפסוק. אילו חינוכו את עצמם להישמע למרות כלשהי זולת מרות מצפונם הציוני, הרי היו נוהגים כמנהג מהפכנים יהודיים אחרים, ולא היה קם בהם הכוח לעלות ולבנות על אף האיסורים והחרמות של האינטרנציונלים השונים, ואף לא להתיצב נגד צבאות שנשלחו על ידי ממשלה סוציאליסטית אדירה.

הוא הדין בתוך המהנה, אפשר היה לעבור אחרי מלחמת העולם הראשונה לממדי בנין חדשים, משום שאנשי העליה השלישית והרביעית היו חפשים למרד במקובל ולהקים את גדוד העבודה, להיאבק עם מגרעותיו וליצור את הקיבוץ המאוחד, לשבור מסגרות מפלגות קיימות ולהקים מפלגה מאוחדת של המעמד, הסתדרות, מפעלים משקיים מקיפים, ליצור את „ההגנה“ תחת „השומר“ וכו' וכו'. לארץ הזאת נוהרים יהודים מתלקי תבל שונים, ממשטרים שונים, מתרבויות שונות. — ואין לך מפעל בעולם שתכניתו ודרכי הגשמתו נקבעים בהכרח, תוך כדי עשייה, במדה כזו כמפעל